

“Nuestra vida y la historia del mundo están en las manos de Dios. Al Corazón Inmaculado de María encomendamos la Iglesia, a nosotros mismos y todo el mundo. Pidamos en la oración la paz, el fin de la pandemia, el espíritu de penitencia y nuestra conversión”.

(Papa Francisco)

paraules del bisbe

PASSAR DE BABEL A PENTECOSTA

† Francesc, bisbe de Menorca

Benvolguts diocesans:

El relat sobre l'esdeveniment en Pentecosta, que es recull en el llibre dels Fets, subratlla el contrast entre el que va ocórrer a Babel i el succeït en Pentecosta. A Babel els homes van decidir construir una torre amb aquest objectiu: “fem-nos famosos” (Gen 11, 4). L'ésser humà va pretendre construir la unitat de la humanitat sobre si mateix, sobre el seu desig de poder i de fama, sobre la seva supèrbia. Molt diferent és l'actitud dels apòstols en Pentecosta. Ells “proclamaven les meravelles de Déu” (Fets 2, 11). No pretenien aixecar un monument per a si mateixos, sinó per a Déu.

L'ésser humà porta en les seves entranyes el desig d'unitat, perquè està fet per a la felicitat, que només s'aconsegueix quan vivim en comunió amb els altres. Ara bé, existeixen dos projectes diversos d'unitat: Babel i Pentecosta, la unitat basada en el mateix home i la unitat fundada per l'Esperit de Déu. La Sagrada Escripura ens adverteix que la primera unitat és enganyosa, perquè condueix a la diversitat de llengües, que porta a la confusió i a la dispersió; mentre que la unitat que crea l'Esperit és interior, profunda, i porta al fet que cadascun compregui les meravelles de Déu en la seva pròpia llengua.

La unitat de Babel es dona quan un vol ser

“famos” i es posa com el centre del món. Però com som molts i molt diversos, aquest projecte només pot conduir a la dispersió, a la separació. Per contra, la unitat de Pentecosta procedeix de posar com a centre a Déu. L'Esperit destrueix tot afany de vanagloria del cor humà i li empeny a gloriar-se només en Déu.

La millor prova de tot això la tenim en l'actitud dels apòstols. Abans de Pentecosta, cadascun caminava buscant-se a si mateix, aspirant a ocupar els millors llocs i ser el més gran; per això hi havia baralles i discussions entre ells. En canvi, després de Pentecosta, quan l'Esperit desplaça els seus pensaments d'ells mateixos a Déu, podran formar una

veritable comunitat, en la qual tots tenien “un sol cor i una sola ànima” (Fets 4, 32).

Hem de passar de Babel a Pentecosta, de posar-nos a nosaltres com a centre a deixar que l'Esperit de Déu sigui el que realitzi el do de la unitat. Aquesta unitat de l'Esperit és la que ha de sostenir les altres unitats: la unitat d'un matrimoni, d'una associació o d'una comunitat cristiana. En l'Esperit, podem ser “un sol cos” (Ef 4, 4), perquè des de l'Esperit els altres no són un infern ni un abisme fosc sinó germans: “som membres els uns dels altres” (Rom 12, 5).

El pas de Babel a Pentecosta ha de realitzar-se en cadascun de nosaltres. Per a això, és recomanable que ens preguntem pels motius de les nostres accions. És possible que siguem catequistes o membres d'un consell pastoral; pot ser que siguem sacerdots o religiosos. Però sempre hem de preguntar-nos: què és el que mou el meu obrar? Per què ho faig? Tracto de fer-me famós a mi mateix o a Déu? Si som sincers, veurem que necessitem convertir-nos constantment de la divisió, que procedeix de posar-nos en el centre a nosaltres mateixos, a la unitat, que procedeix de l'Esperit de Déu. Que aquest Esperit ompli el nostre ésser i ens permeti viure com a homes nous.

Bona diada de Pentecosta!

la notícia

Mes de Maria, una oportunitat per a renovar el nostre amor a la Mare de Déu

El mes de maig sempre és un temps que l'Església dedica molt especialment a la Mare de Déu i és una oportunitat perquè tots els cristians renovem el nostre amor a Maria. Ella és model d'entrega, humilitat, compromís i esperança.

A Menorca vivim el mes de Maria d'una forma molt especial. El 8 de maig vam celebrar la Solemnitat de la Mare de Déu del Toro, la nostra patrona, enguany amb la presència del Nunci Apostòlic Mons. Bernardito Auza; i el 24 de maig celebrarem la Festa de Maria Auxiliadora, la patrona de Ciutadella. (Tots els detalls de les celebracions a l'apartat de l'agenda).

En aquest temps de pandèmia, l'advocació a Maria està sent un impuls d'esperança per a superar les adversitats. De fet, seguint la petició del Papa Francesc, molts santuaris d'arreu del món s'han unit per a pregar per a la fi de la pandèmia. A la nostra diòcesi, el Santuari de la Mare de Déu del Toro s'ha unit a aquesta iniciativa amb una pregària del Rosari cada dia a les 18 h. Així mateix, per a celebrar el mes de Maria cada diumenge a les 8.15 h es resa el rosari i es celebra la Santa Missa al Santuari de la Mare de Déu de Gràcia de Maó.

Maria, Mare de Déu i auxili dels cristians, prega per nosaltres!

Diumenge de Pentecosta

Lectura dels Fets dels Apòstols

2, 1-11

Durant la celebració de la diada de Pentecostés es trobaven tots junts a un mateix lloc, quan, de cop, se sentí venir del cel un so com si es giràs una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren damunt cada un d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha davall el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

Salm responsorial 103

R: **Quan enviau el vostre alè, Senyor, renovau la vida damunt la terra.**

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Corint

12, 3b-7.12-13

Germans, ningú pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un. Són diversos els serveis, però és un, el Senyor que servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè Crist és com el cos humà: és un, encara que tenguim molts de membres, encara que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batiats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

20, 19-23

El vespre d'aquell mateix diumenge els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Després els mostrà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «La pau sigui amb vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envii a vosaltres.» Llavors alenà damunt ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

2, 1-11

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplabla fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos y elamitas y habitantes de Mesopotamia, Judea, Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tantos judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua.»

Salmo responsorial 103

R: **Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

12, 3b-7. 12-13

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

20, 19-23

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

De Babel a la Pentecosta

La Pentecosta, juntament amb l'Ascensió, no té com a nucli inspirador un relat o text dels Evangelis sinó dels Fets dels Apòstols (1ª Lectura).

El llibre dels Fets dels Apòstols ens presenta la vinguda de l'Esperit Sant en el marc de la festa jueva de Pentecosta (d'una manera semblant a com tots els evangelistes ens presenten la mort-resurrecció de Jesús utilitzant el marc de la festa jueva de Pasqua).

La festa de la Pentecosta era la festa dels fruits o de la recol·lecció. Els jueus hi celebraven també la festa de la Recepció de la Llei (Aliança) que els constituïa en "Poble de Déu". Lluc vol fer-nos adonar que l'Esperit Sant és per a nosaltres l'autèntic i definitiu "fruit" de la vida de Jesús. Dit d'una altra manera: la vida de Jesús no s'ha d'entendre només com una experiència seva sinó com una experiència per a tota la Humanitat, que queda constituïda en el nou "Poble de Déu".

La universalitat és una característica d'aquest nou Poble, expressada pel simbolisme de les llengües. «Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacions que hi ha sota el cel». Amb la recepció de l'Esperit descobren que "tots s'entenen". És la correcció d'allò que havia passat quan la Humanitat, en la seva voluntat de "ser com déus", volia construir una torre "que arribés fins al cel" (Relat de la Torre de Babel). Aquest és un relat mític per expressar la "diversitat" de les llengües, la qual cosa impedeix que la gent "s'entengui". Com que no s'entenen, s'havien dispersat.

La nova Pentecosta capgira aquesta situació. Congrega tothom. Les llengües es posen sobre cada persona fent néixer la nova Comunitat. Són llengües vives, de foc. Gràcies a aquestes llengües tothom s'entenia, i sentia "proclamar en les nostres pròpies llengües les grandeses de Déu". Allò que impedeix entendre's no és la diversitat de llengües sinó la recerca del Poder. Si l'Esperit ens obre a l'Amor, la varietat de llengües no és cap problema.

Vicent Lladrés

LECTURES
DE LA MISSA
DIÀRIA
Salm de la
4ª Setmana

Dg.23, Pentecosta (S): Fets 2, 1-11 / Sal 103 / IC 12, 3b-7. 12-13 o bé: Ga 5, 16-25 / Jo 20, 19-23 o bé: Jo 15, 26-27; 16, 12-15.

DI. 24, Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església (MO): Gn 3, 9-15. 20 o bé: Fets 1, 12-14 / Sal 86 / Jo 19, 25-34.

A Ciutadella: Maria Auxiliadora (S): Ap 21, 1-5a / Sal Lc 1 / Ga 4, 4-7 / Jo 2, 1-11.

Dt. 25, Fèria: Sir 35, 1-15 / Sal 49 / Mc 10, 28-31.

Dc. 26, Sant Felip Neri, prevere (MO): Sir 36, 1.2a. 5-6. 13-19 / Sal 78 / Mc 10, 32-45.

Dj. 27, Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre (F):

Is 52, 13-53, 12 o bé: He 10,12-23 / Sal 39 / Lc 22, 14-20.

Dv.28, Fèria: Sir 44, 1.9-13 / Sal 149 / Mc 11, 11-25.

Ds. 29, Fèria: Sir 51, 17-27 / Sal 18 / Mc 11, 27-33.

Dg. 30, Santíssima Trinitat (S): Dt 4, 32-34. 39-40 / Sal 32 / Rm 8, 14-17 / Mt 28, 16-20.

pregar amb els salms

El triomf del bé sal 129 (128)

Salm de confiança que evoca un passat d'opressió en què el salmista, que parla en nom de la comunitat fidel d'Israel, ha estat alliberat d'un estat d'opressió i esclavatge. Tota la comunitat s'identifica amb el qui prega: tots han fet una experiència semblant en la seva llarga història. Les imatges de la vida agrícola han esdevingut imatges d'una vida i d'un sofriment confiats a la justícia del Senyor.

M'han combatut molt sovint des de jove però mai no m'han vençut (v. 1-2)

Es com si el salmista digui: tota la meua vida ha estat una lluita gens fàcil, plena d'afanys per subsistir, tant difícil com ho era la vida dels pobres, gairebé la totalitat de la societat.

Que se'n tornin defraudats i avergonyits els qui volen fer mal a Sió!

que siguin com l'herba dels terrats, que abans de créixer s'asseca: no se'n faran cap manat els segadors, ni cap braçat els qui lliguen garbes (vv. 5-7).

Perquè el bé triomfi es precis encarar amb humanitat l'obscuritat, el buit, el caos. La gran fosca no ve de Déu, d'ell només ve la llum. Nosaltres engendram una obscuritat a la que ens acomodam amb varietat de conductes còmplices. Nosaltres mantenim un buit negatiu que fa que el nostre pas per la vida sigui un camí en el desert. No es tracte de culpabilitzar-nos, sinó d'obrir els ulls (F. Aizpurúa).

El triomf del bé hauria d'arribar a convertir-se en una certesa profunda. Quan la vida estreny, aquests tipus de certesa es converteixen en autèntics agafadors. L'Espiritualitat es transforma en força.

Gadi Bosch osc

"Querida Amazonia"

Comunitats plenes de vida i el do de les dones

L'Eucaristia és el sagrament que significa i realitza la unitat de l'Església, el celebrant ha de tenir cura que la comunió aculli la múltiple riquesa de dons i de carismes. No es tracta només de facilitar una major presència de ministres ordenats sinó també de promoure l'encontre amb la Paraula mitjançant variats serveis laïcals, que suposen un procés de preparació i formació permanent. Una Església amb rostres amazònics requereix la presència de líders laics madurs i dotats d'autoritat, que coneguin les llengües, les cultures, l'experiència espiritual i el mode de viure de cada lloc. Moltes persones consagrades donaren bona part de les seves vides pel Regne de Déu a l'Amazònia, però cal ara un nou esforç d'inculturació que posi en joc la creativitat i l'audàcia missionera.

A l'Amazònia hi

ha comunitats que han transmès la fe durant molt de temps sense la possibilitat de presència de sacerdots. Açò ha esdevingut gràcies a les dones que, impulsades per l'Esperit, han tingut un paper important en les comunitats. Durant segles les dones van mantenir l'Església en aquests llocs recòndits amb una admirable fe ardent. La situació actual exigeix estimular el sorgiment d'altres serveis i carismes femenins que responguin a les necessitats específiques dels pobles amazònics.

Justícia i Pau de Menorca
justiciaipau@bisbatdemenorca.org

Foto: Arxiu Sínodo de l'Amazònia a Roma 2019

l'entrevista a:

XOSÉ MANUEL DOMÍNGUEZ PRIETO

Entrevistamos a Xosé Manuel Domínguez Prieto, doctor en Filosofía y director del Instituto da Familia de Ourense para hablar de su participación en la Semana de la Familia celebrada estos días en nuestra diócesis.

¿Qué nos ayuda a redescubrir la exhortación Amoris Laetitia?

-Este documento papal supone un regalo para los matrimonios y para quienes acompañan pastoralmente a matrimonios y familias. Para los primeros porque ofrece caminos para vivir con acierto la vida cotidiana desde el Evangelio y para los segundos porque ofrece claves y actitudes correctas de acompañamiento pastoral. En conjunto, es un impulso evangelizador.

¿Cuáles son los caminos para mejorar la vida matrimonial a la luz de Amoris Laetitia?

-Propone tres vías de mejora:

- Actitudes básicas a tener en cuenta en la relación: cultivar un amor activo, atento a los detalles, centrarse en el otro, con igualdad en el trato, sin asperezas ni violencia, desde la alegría y el perdón.
- Cultivo de la vida afectiva: manifestarse afecto corporal y con palabra, no dejarse llevar por la emotividad, poner límites y saber renunciar al propio egoísmo.
- Madurar el amor: cultivar el diálogo, mirar al otro en su dignidad, valorarse, manifestar ternura...

¿Está la sociedad de hoy comprometida con el valor de la familia?

-No hay más que escuchar a nuestros políticos para darnos cuenta de que la familia no es una prioridad, ni siquiera en épocas de elecciones. Esto es reflejo de una sociedad en la que lo individual eclipsa lo comunitario, en el que el disfrute o el beneficio inmediatos eclipsan los compromisos sociales y familiares y en el que la inmadurez (promovida social y comercialmente) de las mayorías hace que se rechace la paternidad y la maternidad. En la práctica, sólo la Iglesia Católica (con sus instituciones), las Iglesias evangélicas, junto a algunas asociaciones y fundaciones son las únicas con sensibilidad familiar. Es un tiempo en que urge ser militante en organizaciones en favor de la familia.

¿Cómo contribuye el Instituto da Familia de Ourense a mejorar la vida familiar?

-En el Instituto da Familia (www.institutodafamilia.es) trabajamos en dos frentes.

En primer lugar, en el acompañamiento a matrimonios, familias, mujeres en situación de vulnerabilidad, mayores, familias inmigrantes... Esto lo hacemos a través de nuestros múltiples programas sociales, televisivos y en nuestro Centro de Acompañamiento Familiar. En segundo lugar, formando personas que sientan la vocación de acompañar personas, matrimonios y familias. Para esto tenemos nuestro Máster online de Acompañamiento y coaching familiar y matrimonial, avalado por la Universidad Católica de Ávila, así como una amplia oferta de cursos presenciales y online en acompañamiento familiar, acompañamiento en sanación de heridas interiores, el arte del acompañamiento...

Sonia Febrer Romero

Agenda

Festa de Maria Auxiliadora

Celebracions al Santuari:

-Dilluns 24 de maig Eucaristia solemne a les 19.30 h.

-Diumenge 30 de maig a les 19 h Rosari i, tot seguit, a les 19.30 h Missa solemne presidida pel bisbe Mons. Francesc.

Cursets prematrimonials a Maó

Els dies 24, 25, 26 i 27 de maig cursets prematrimonials, a les 20.15 h, a la Casa de l'Església de Maó.

Consell Presbiteral

Dimecres 26 de maig Consell Presbiteral, a les 10.30 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Sessió de Cinefòrum per als joves

Divendres 28 de maig cinefòrum amb la pel·lícula "El niño que domó al viento", a les 20.30 h, a la parròquia de Sant Esteve de Ciutadella.

Jornada Pro Orantibus 2021

Diumenge 30 de maig l'Església celebra la solemnitat de la Santíssima Trinitat sota el lema "La vida contemplativa, a prop de Déu i del dolor del món".

Pregària al Santuari de la Mare de Déu de Gràcia de Maó

Durant el mes de maig, Mes de Maria, cada diumenge a les 8.15 h res del Sant Rosari al Santuari de la Mare de Déu de Gràcia. Tot seguit, es celebrarà la Santa Missa.

Pregària del Rosari al Santuari Mare de Déu del Toro

Cada dia, a les 18 h, pregària del Rosari per a la fi de la pandèmia al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Notícies nostres

La Setmana de la Família "Amoris Laetitia" a la Diòcesi de Menorca

La setmana passada es va celebrar a la diòcesi de Menorca la Setmana de la Família que ens va ajudar a aprofundir en el significat de l'exhortació apostòlica "Amoris Laetitia", que el Papa Francesc dedica a l'amor i la vida matrimonial i familiar.

El Secretariat de Família i Vida va organitzar les activitats en diferents punts de Menorca per a facilitar així la participació de les diferents comunitats parroquials i de totes les persones interessades. La Setmana de la Família va donar inici el 12 de maig amb la projecció de la pel·lícula "Cosas que importan" al Teatre de Sant Miquel. Així mateix, els dies següents, els fidels van tenir l'oportunitat de conèixer testimonis únics i reflexionar amb Xosé Manuel Domínguez, director de l'Institut de la Família d'Ourense, el matrimoni Pedro Ruiz-Berdejo i Rocío Yñiguez, responsables nacionals dels Equips de la Mare de Déu, i el matrimoni missioner César Valencia i Teolinda Martínez, membres de la família missionera Verbum Dei.

Conferència de Xosé Manuel Domínguez

En la seva conferència en el Seminari Diocesà, Xosé Manuel Domínguez va expressar que el matrimoni "és una trobada entre dues persones per a fer una comunitat, és l'harmonia de Déu". Es tracta d'un projecte de vida conjunt que requereix alguns elements essencials: la confiança, la comunicació permanent amb afecte i tendresa, l'admiració mútua, prendre decisions junts, acceptar com és l'altre, un amor servicial, i una vida espiritual conjunta. (Es pot veure al canal de Youtube del Bisbat de Menorca).

El filòsof va oferir una segona conferència a la Casa de l'Església de Maó, en la qual va explicar que una de les claus per aconseguir una bona relació matrimonial es basa en la bona gestió de la vida emocional de la parella. També va destacar la importància de saber donar gràcies, demanar permís i oferir perdó, unes actituds molt importants que el Sant Pare descriu a "Amoris Laetitia".

El divendres també vam poder gaudir en el Seminari Diocesà del testimoni del matrimoni Pedro Ruiz-Berdejo i Rocío Yñiguez, que van explicar la seva experiència com a matrimoni i de 29 anys

Conferència de Pedro Ruiz-Berdejo i Rocío Yñiguez

formant part del moviment dels Equips de la Mare de Déu. En la primera part van oferir una anàlisi estadística molt detallada, que evidencia la gran baixada del nombre de matrimonis a Europa en les últimes dècades, molt especialment a països com Espanya, Portugal i Itàlia. En la segona part, el matrimoni va reflexionar sobre alguns capítols de l'exhortació "Amoris Laetitia", destacant que el sagrament del matrimoni en l'actualitat és una realitat possible. "El matrimoni és un projecte de l'amor de Déu i és el camí de santedat i alegria", van expressar. (Es pot veure al canal de Youtube del Bisbat de Menorca).

El dissabte va ser el torn de César Valencia i Teolinda Martínez, que van explicar el seu testimoni com a matrimoni missioner a la parròquia de Sant Bartomeu de Ferreries. Van expressar que Déu els va fer caminar en aquesta promesa de ser missioners i que aquesta consagració els porta a l'escolta atenta de la Paraula de Déu, a formar apòstols i a fer que totes les persones descobreixin que són estimats de forma molt especial per Déu. Finalment, el diumenge es va celebrar una pregària al Santuari de la Mare de Déu del Toro per a demanar a la Mare de Déu que "les nostres famílies siguin llocs de comunió en els que es pugui descobrir la bellesa del projecte de Déu sobre el matrimoni i la família".

Conferència de César Valencia Durán i Teolinda Martínez León

Sonia Febrer Romero
Fotos: Tolo Frau Pons